

J. BRAHMS: NĚMECKÉ REQUIEM

Překlad dle upraveného textu Kralické bible, vydání z roku 1926,
a dle ekumenického vydání Bible z roku 1985

1. Ziemlich langsam

Selig sind, die da Leid tragen, denn sie sollen
getröstet werden.

Die mit Tränen säen, werden mit Freuden
ernten.

Sie gehen hin und weinen und tragen edlen
Samen und kommen mit Freuden und bringen
ihre Garben.

Blahoslavení lkající, neboť oni potěšeni budou.

(Evangelium sv. Matouše 5; 4)

Ti, kdo v slzách sejí, s plesáním budou sklízet.
Sem i tam chodící lid s pláčem rozsívá sémě,
ale potom přijde s plesáním,
snášeti bude snopy své.

(Žalm 126; 5-6)

2. Langsam, marschmäßig

Denn alles Fleisch ist wie Gras und alle
Herrlichkeit des Menschen wie des Grases
Blumen. Das Gras ist verdorret und die Blume
abgefallen.

So seid nun geduldig, lieben Brüder, bis auf die
Zukunft des Herrn. Siehe, ein Ackermann wartet
auf die köstliche Frucht der Erde und ist geduldig
darüber, bis er empfahe den Morgenregen und
Abendregen.

Aber des Herrn Wort bleibt in Ewigkeit.

Die Erlöseten des Herrn werden wiederkommen
und gen Zion kommen mit Jauchzen; ewige
Freude wird über ihrem Haupte sein; Freude und
Wonne werden sie ergreifen, und Schmerz und
Seufzen wird weg müssen.

Nebo všeliké tělo je jako tráva, a všeliká sláva
člověka jako květ trávy.

Uvadla tráva, a květ její spadl.

(První list Petrův 1; 24)

Protož trpěliví buďte, bratří, až do příchodu
Páně. Aj, orač očekává drahého užitku
zemského, trpělivě naň očekávaje, až by přijal
podzimní i jarní déšť.

(List sv. Jakuba 5; 7)

Ale slovo Páně zůstává na věky.

(První list Petrův 1; 25)

Ti, za něž Hospodin zaplatil, se vrátí. Přijdou na
Sion s plesáním a věčná radost bude na jejich
hlavách; radosti a veselé dojdou, zármutek pak a
úpění uteče.

(Izaiáš 35; 10)

3. Andante moderato

Herr, lehre doch mich, daß ein Ende mit mir
haben muß und mein Leben ein Ziel hat und ich
davon muß.

Siehe, meine Tage sind einer Hand breit von dir,
und mein Leben ist wie nichts vor dir. Ach, wie
gar nichts sind alle Menschen, die doch so sicher
leben.

Sie gehen daher wie ein Schemen und machen
ihnen viel vergebliche Unruhe; sie sammeln und
wissen nicht, wer es kriegen wird. Nun, Herr,
wes soll ich mich trösten? Ich hoffe auf dich.

Der Gerechten Seelen sind in Gottes Hand, und
keine Qual rühret sie an.

Dej mi znáti, Hospodine, konec života mého, a
odměření dnů mých jaké jest, abych věděl, jak
dlouho trvati mám.

Aj, na dlaň odměřil jsi mi dnů, a věk můj jest jako
nic před tebou; jistě, žeť není než pouhá marnost
každý člověk, jakkoli pevně stojící.

Jistě pomijí člověk jako stín; nadarmo zajisté
kormoutí se; shromažďuje a neví, kdo to poběře.
Načež bych tedy nyní očekával, Pane? Očekávání
mé jest na tebe.

(Žalm 39; 5-8)

Duše spravedlivých jsou však v Boží ruce a trýzeň
smrti se jich nedotkne.

(Kniha moudrosti 3; 1)

4. Mäßig bewegt

Wie lieblich sind deine Wohnungen, Herr
Zebaoth! Meine Seele verlangt und sehnet sich
nach den Vorhöfen des Herrn; mein Leib und
Seele freuen sich in dem lebendigen Gott.
Wohl denen, die in deinem Hause wohnen, die
loben dich immerdar!

Jak jsou milí, příbytkové tvoji, Hospodine
zástupů! Žádostivá jest a velice touží duše má po
síních Hospodinových; srdce mé i tělo mé pláše
k Bohu silnému živému.

Blahoslavení, kteříž přebývají v domě tvém, tiť
tebe vždy chváliti budou.

(Žalm 84; 2, 3, 5)

5. Langsam

Ihr habt nun Traurigkeit; aber ich will euch
wiedersehen, und euer Herz soll sich freuen, und
eure Freude soll niemand von euch nehmen.

Protož i vy zármutek máte nyní, ale opět uzřím
vás, a radovati se bude srdce vaše, a radostí vaší
žádný neodejme od vás.

(Evangelium sv. Jana 16; 22)

Sehet mich an: Ich habe eine kleine Zeit Mühe
und Arbeit gehabt und habe großen Trost
funden.

Na vlastní oči se přesvědčte, jak málo jsem se
namáhal, a přesto jsem našel pro sebe hojně
odpočinutí.

(Sírachovec 51; 27)

Ich will euch trösten, wie einen seine Mutter
tröstet.

Jako toho, kteréhož matka jeho těší, tak já vás
těšiti budu.

(Izaiáš 66; 13a)

6. Andante

Denn wir haben hie keine bleibende Statt,
sondern die zukünftige suchen wir.

Neboť nemáme zde města zůstávajícího, ale
onoho budoucího hledáme.

(List sv. Pavla Židům 13; 14)

Siehe, ich sage euch ein Geheimnis:
Wir werden nicht alle entschlafen, wir werden
aber alle verwandelt werden; und dasselbige
plötzlich, in einem Augenblick, zu der Zeit der
letzten Posaune. Denn es wird die Posaune
schallen, und die Toten werden auferstehen
unverweslich, und wir werden verwandelt
werden.

Aj, tajemství vám pravím:
Ne všickni zajisté zesneme,
ale všickni proměnění budeme,
pojednou, v okamžení, k zatroubení poslednímu.
Neboť zatroubí, a mrtví vstanou neporušitelní, a
my proměnění budeme.

Tehdy se naplní řeč, kteráž napsána jest:

Pohlčena jest smrt u vítězství.

Kde jest, ó smrti, osten tvůj?

Kde jest, ó peklo, vítězství tvé?

(První list sv. Pavla Korintským 15;

51-52, 54b-55)

Dann wird erfüllet werden das Wort, das
geschrieben steht: Der Tod ist verschlungen in
den Sieg. Tod, wo ist dein Stachel? Hölle, wo ist
dein Sieg?

Herr, du bist würdig zu nehmen Preis und Ehre
und Kraft, denn du hast alle Dinge erschaffen,
und durch deinen Willen haben sie das Wesen
und sind geschaffen.

Hoden jsi, Pane, přijmouti slávu, a čest, i moc;
nebo ty jsi stvořil všechny věci, a pro vůli tvou
trvají, i stvořeny jsou.

(Zjevení sv. Jana 4; 11)

7. Feierlich

Selig sind die Toten, die in dem Herren sterben
von nun an. Ja, der Geist spricht, daß sie ruhen
von ihrer Arbeit; den ihre Werke folgen ihnen
nach.

Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví, kteříž
v Pánu umírají. Duch zajisté dí, aby odpočinuli od
prací svých, skutkové pak jejich jdou za nimi.

(Zjevení sv. Jana 14; 13b)